

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 180.

Tredie Session.

84de Møde.

Torsdagen den 19de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Det forekommer mig altsaa, at dette ikke kan kaldes nogen aldeles fornuftig Forholdsregel. Det var jo ogsaa meget tænkeligt, at Rejsende, som kom fra England og gik over Jylland lige til Sverrig, saa skulde have Attest, fordi de vare komne til at berøre Danmark, maatte paa nogle Timer, uagtet der i England aldeles ikke var Tale om nogen Cholera. — Naar det atter er blevet udhævet med Hensyn til Forholdene om Sundtolden, at det ikke var nok, at man blev fri for Ansvar, men at man maatte søge at bevare det venstfabelige Forhold, som eksisterede med de østersøiske Magter, saa skal jeg fra mit Standpunkt ikke gaae ind paa nogen Bedømmelse af, i hvilken Grad dette venstfabelige Forhold finder Sted, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at den meget ærede Udenrigsminister, som, hvad jeg her udtrykkeligen maa udhæve, tillige er Directeur for Dresfunds Toldkammer, som altsaa netop maa have havt sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, som især har været opfordret til, paa det Noigtigste at varetage, at der ikke skete Noget, som kunde medføre Vanskeligheder, og som jo maa antages meget uvis at hende til Forholdene med Hensyn til alle Tractater og Forordninger, ikke har anset det fornødent, at være tilstede her ved disse Forhandlinger, for at udtale sig om, at der kunde være nogen Betænkelse ved at gaae ind paa nærværende Lovforslag. Men ikke nok hermed; men der siges udtrykkeligen i Udenrigsministerens Skrivelse af 14de December 1851 „naar der ved det foreliggende Spørgsmaal særligen hensees til Sundtoldens Interesse, synes der heller

ikke fra den Side at kunne ventes begrundede Anker“ etc. etc., — altsaa har den høitærede Udenrigsminister udtrykkeligt udtalt sig om Hensynet til Sundtolden og har ikke fundet mindste Betænkelse ved, at nærværende Lov udkom, saa at jeg virkelig ikke skjønner, hvorledes man nu skulde kunne have saa særdeles Betænkelse ved Noget, som ikke fornylles ved den nærværende Lov, fordi hele Myndigheden til at ordne Forholdet til de udenlandske Magter bestandigt er forbeholdt Regjeringen. Naar det er blevet udhævet, at jeg har benyttet mig af det Udtryk, at Cholera ikke var contagios, og man deraf har villet argumentere, at saa kunde jeg ikke forsvare Lovudkastets § 2, saa skal jeg dertil bemærke, at, da jeg brugte disse Udtryk, henviste jeg ligesom til Sundheds-Collegiet og paaberaabte mig dets Autoritet i saa Henseende; og at altsaa de Udtryk, jeg har brugt, kun maa forståes i Henhold til den Erklæring, som Sundheds-Collegiet har afgivet. Den meget ærede Minoritet har ytret, at det ikke var ham klart, hvorledes det kunde gaae til, at en Observationsquarantaine paa nogle Dage skulde kunne medføre noget synderligt Tab for en Handlende. Jeg skal i denne Henseende blot bemærke, og det er ikke noget ganske udsædvanligt Tilfælde, at en Kjøbmand, som har en Ladning undervejs, ofte sælger denne Ladning at levere inden en vis Dato, og, naar nu Skibet ligger paa Rheden under Quarantainen, saa kan han ikke levere Ladningen til den bestemte Tid. Det er altsaa meget let tænkeligt, at derved vil der kunne opstaa et meget betydeligt Tab for ham, saa meget mere som disse Vareladninger, der komme fra oversøiske Lande, mere end andre ere underkastede betydelige Forandringer i Conjuncturerne. Jeg skal ogsaa omtale et andet Tilfælde, nemlig, at det meget